

ת"פ 32007/11-19 - מדינת ישראל נגד אחמד עבאדיה

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 32007/11-19 - מדינת ישראל נ' עבאדיה(עצי)
בפני כבוד השופטת הבכירה שרון לאר-ביבלי

בעניין: מדינת ישראל
בנסיבות פרקליטות מחוז ירושלים
המואשמה

נגד
אחמד עבאדיה (עצי)
בנסיבות ב"כ עוזי פוליטי
הנאשם

הכרעת דין

רקע

נגד הנאשם הוגש כתוב אישום המיחס לו ביצוע עבירות מעשה מגונה בכוח, לפי סעיף 348(גא) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן - **חוק העונשין**), ובעירט הסגת גבול, לפי סעיף 447(א)(1) לחוק העונשין.

בין הנאשם למטלוננת א' (להלן - **המטלוננת או א'**) היכרות מוקדמת על רקע עסק להשכרת דירות בבעלותו של ס', בן זוגה של המטלוננת (להלן - **ס' או ש'**; שניהם ביחיד - **בני הזוג**). נטען כי ביום 04.11.19 בסמוך לשעה 12:20 הגיעו הנאשם לבitemם של בני הזוג בירושלים. הנאשם הקיש על דלת הבית מספר פעמים אך לא נענה, שacz פתח את הדלת, שהייתה סגורה אך לא נعلاה, ונכנס אל הבית ואל חדר השינה של המטלוננת. באותו עת, שכבה המטלוננת במיטהה בחדר השינה כאשר היא לבושה ומכסהה בשמיכה. המטלוננת שאלת הנאשם מדוע הוא נכנס אליה הביתה, והוא שאל אותה בתגובה האם יש להם דירה להשכיר לו. המטלוננת הורתה לנאשם לצאת מהחדר ושאלת אותו מדוע נכנס. בתגובה, התישב הנאשם על מיטתה. המטלוננת שאלת הנאשם מה הוא עשה, וחזרה על בקשתה שייצא מביתה. אז, נשכב הנאשם על המטלוננת והחזיק בה בחזקה בנגדו לרצונה.

בשלב זה, המטלוננת נלחזה, עברה למנוח ישיבה על המיטה וניסתה להיאבק בנאשם אשר החזיק בה בחזקה. המטלוננת ניסתה להתקשר לס', בן זוגה, אך הנאשם לקח ממנו את מכשיר הטלפון וניתק את השיחה. בן הזוג ס' ניסה לחזור אל המטלוננת וחיג אליה מספר רב של פעמים אך היא לא ענתה לו כיון שהנאשם מנע ממנה לעשות כן. המטלוננת עזקה לעזרה מספר פעמים "מה אתה עשה? תלך מפה, תעוזב אותי, תפסיק אני לא רצחה", שacz סתום הנאשם את פיה וניסה להוריד את חולצתה בעודה מתנדגת ומחזירה את החולצתה למקומה. הנאשם הצליך לבסוף עמוד 1

למשוך את חוצתה ואת חזיתה של המתלוונת כלפי מטה, כך שחשף את השד הימני שלה וליקק אותו והכל בנגדו לרצונה. לאחר מכן, נישק הנאשם את המתלוונת על פיה בנגדו לרצונה.

המתלוונת, שכל אותה עת התנדגה למעשו של הנאשם וניסתה להיאבק בו, הצליחה להימלט מהחדר וברחה אל מחוץ לדירהה כשהיא יפה. בתוך קרן, ברוחה המתלוונת לעבר גرم מדרגות הסמוך לדירה ומוביל לדירה אחרת אותה משכירים בני הזוג. המתלוונת החלה לעלות במדרגות והנאשם החל לעלות אחריה. בשלב זה, הצליחה המתלוונת לעונת לשיחת הטלפון מבן זוגה ס' וביקשה ממנו שיבוא הביתה. הנאשם מצדו מסר למתלוונת כי בן זוגה ס' לא רוצה לחתה לו דירה, ומשך "היא הזונה שלו". המתלוונת ביקשה מהנאשם שייתן לה ללכט, והוא השיב לה כי עלייה לנ��ות את הדירה להשכלה ולמסור לו אותה. בשלב זה, הגיע בן הזוג ס' למקום וצעק על הנאשם שיטולק מהמקום.

הנאשם כפר במיחס לו כפירה כללית, והתיק נקבע לשםיעת ראיות.

בימים 04.02.2020, 05.02.2020 ו-01.03.2020 התקיימו ישיבות הוכחות בתיק. מטעם המאשימה העידו **המתלוונת; ס'**, בן זוגה של המתלוונת (אצ"נ כי ס' מכונה לעיתים רבות בשם נסף, אולם במסמך הכרעת הדין יזכיר שמו ס' או ש' בלבד, לרבות בצליטוטים); מר ו' ד' (להלן - ו'); ורס"ב טליה הארים (להלן - **רס"ב הא里斯**). מטעם ההגנה העיד **הנאשם עצמו**.

עדויות התביעה:

המתלוונת בת 27, אמא לשני ילדים ועובדת היחיד עם בן זוגה ס' בהשכרת דירות **Rbh** (להלן - **השכרת דירות**) בשכונת נחלאות בירושלים. עיקר תפקידה בינוי הדירות. בעדותה בבית המשפט תיארה את היכרותה עם הנאשם, שהחלה בלילה שקדם ליום האירוע, עם חזרתה עם ס' מאירousse משפחתי בשעה לילה מאוחרת. בתוך קרן, סירה כי עם חזרתם מהאירוע שהתחנה בלבד בדירה, שכן ס' ניגש לנ��ות את אחת הדירות המזוהות להשכלה. המתלוונת שכבה בסלון ביתם, כשראתה מישחו דרך החילון מתעסק עם הכסותה שהיא מונחות על השולחן בחצר. המתלוונת סקרה כי מדובר בין זוגה ס' ואז פתחתי את הדלת להגיד לו שסוף סוף חזר, ואז פתחתי וראיתי ערבי עם קסקט" (פרוט' מיום 04.02.20, עמ' 4, ש' 21-22). המתלוונת זיהתה באולם בית המשפט את אותו אדם בו נתקלה בחצר גינהה כנאהם (שם, ש' 25). הנאשם אמר לה שהוא מעוניין בדירה, והוא השיבה שיחכה שבן זוגה, ס', ישב. בשלב זה, עלה המתלוונת את דלת ביתה, בעוד שומעת את הנאשם קורא לעברה "תכיני קפה" ודברים נוספים (שם, ש' 28-27).

למחרת היום בשעות הבוקר, דפק הנאשם על דלתם של בני הזוג. המתלוונת העידה כי פתחה את דלת הדירה, "והוא אמר לי 'אפשר דירה?' אמרתי לו תחכה אשאל את בן הזוג, כי בן הזוג שכב במיטה אבל היה ער'" (פרוט' מיום 04.02.20, עמ' 5, ש' 9-8). המתלוונת נῆשה לחדר השינה בו שבנה ס', והנאשם נכנס אחריה. ס' הבחן כי הנאשם נכנס אחרי המתלוונת, העיר לו ויצא עם הנאשם אל מחוץ לדירה. המתלוונת לא ידעה לתאר את נושא השיחה של השניים, שכן זו התקיימה מחוץ לדירה, ולאחריה עזב הנאשם את המקום.

לאחר זמן מה, מסר לה ס' כי הוא הולך לנ��ות את אחת הדירות. המתלוונת, שהייתה עייפה מליל אם, מסרה לס' עמוד 2

שהיא מעוניינת לנוח כשעה בטרם תצטרף אליו לניקיון הדירות. ס' יצא מן הדירה והמתלוננת נגשה לנוח בחדר השינה. המתלוננת תיירה כי נשכבה במיטהה עם הבגדים אותם לבשה, כשלפעת שמעה דפיקות על דלת הדירה. לטענתה, דפיקות כאמור אין דבר נדר, והדבר קורה לא אחת על ידי תיירים ששוכרים את הדירות ושודעים היכן גרים בני הזוג. המתלוננת החליטה לא לענות לדפיקות, שאז שמעה את דלת הדירה נפתחת "ופתאום אני רואה את הנאשם בתוך החדר" (פרוט' מיום 04.02.20, עמ' 5, ש' 27). בתווך כר, הבירה המתלוננת כי הדלת הייתה סגורה אך לא נעולה, שכן בן זוגה ס' "תמיד הולך וחוזר אז אנחנו לא נעולים כי הדירות מאד קרובות" (שם, ש' 29-30). המתלוננת תיירה את הלחץ שאחז בה עם כניסה של הנאשם אל ביתה. לדבריה, הנאשם אמר לה שהוא צריך דירה, והוא הורתה לו לצאת החוצה ושידבר עמו בן זוגה "אני לא ממש זכרת מה אמר באותו זמן, הוא דבר על דירה ועל בחורה והמשכתי להגיד לו שזה לא קשור אליו, אמרתי לו שאין מתקשרת לס'" (שם, ש' 32-34).

המתלוננת התקשרה לס', שאז הנאשם שאל אותה האם היא מתקשרת למשטרה והוסיף שהוא במעצר, אך לדבריה לא הבינה על מה הוא מדובר. ס' לא ענה לה ועל כן ניסתה להשיגו בשנית, שאז הנאשם התישב על המיטה "ואז נלחצתי וישראל ישבי, והוא פתאום חטף לי את הטלפון מהיד ואניק את השיחה ושם את הטלפון על הכסא שהיה ליד המיטה. נלחצתי וישראל ישבי, באתי לקום מהמיטה והוא תפס אותי מאחוריה (מתנשפת) הוא ניסה להסביר אותו ואני נלחמתי אותו הוא ניסה להרים לי כל שנייה את החולצה, הורדתי אותה בחזרה" (פרוט' מיום 04.02.20, עמ' 6, ש' 11-9). המתלוננת המשיכה והיעידה כי בשלב זהה החללה "חזי לצעק חזי לבכות" וביקשה מהנאשם להפסיק, והכל בעודה צועקת את שמו של ס', בן זוגה. המתלוננת תיירה כי "הוא הצליח להוריד לי את החולצה מלמעלה, מצד אחד והוא הצליח ללקק לי את החזה מצד אחד, בכיתי לו ידי תפסק אני לא רוצה והוא ניסה להמשיך להרים לי את החולצה, הוא סתם לי את הפה" (שם, ש' 14-12). עוד הצליח הנאשם לנשך אותה בפיה, כשהיא עצמה מנסה להילחם בו.

המתלוננת תיירה את ניסיונותיה להיאבק בנאשם, כשלפעת הצלחה לברווח, לקחה את הטלפון שלה ונמלטה אל מחוץ לדירה. המתלוננת החללה לרווח לכיוון חנית עפר שיש באזורי הדירה כשהיא ייחפה "לא ידעתן לאן להמשיך שם, עלייתך למדרגות ברזל שלו דירה שאתה בד"כ מנתקה. ופתאום אני רואה שהוא הולך אחריך" (פרוט' מיום 04.02.20, עמ' 6, ש' 18-17). הנאשם חסם את דרכה של המתלוננת וממנה לרדת מגרם המדרגות, גם שביקשה ממנו לאפשר לה לעשותות כן. המתלוננת מסרה כי ברגעים אלה הצלחה להתקשר לבן זוגה ס' וביקשה ממנו להגיע מהר. הובהר כי במסגרת השיח בין המתלוננת לנאשם על גרם המדרגות, שאל אותה הנאשם מדוע בן זוגה לא נזען לו דירה וכן מסר לה כי היא הזונה שלו (שם, ש' 25). ס' הגיע למקום וצעק על הנאשם, שירד לעברו של ס'. המתלוננת ברחה מהמקום בחזרה לדירה.

במהלך עדותה של המתלוננת, הושמעה לה הקלהה של שיחת טלפון. המתלוננת זיהתה את קולה ומסרה כי מדובר בשיחה בה התקשרה אל בן זוגה ס' "כשאני והנאשם היינו על המדרגות והוא חסם אותו" (פרוט' מיום 04.02.20, עמ' 7, ש' 36) וביקשה ממנו להגיע מהר. עוד הוזג על ידה כי בשיחת הטלפון לא תיירה את האירוע מחשש שהנאשם יריבץ לה.

ס' הוא בן זוגה של המתלוננת. באשר להזכירו עם הנאשם מסר כי " אנחנו מכירם. הוא שיפוצני בשכונת פה ושם. לפעםיים לוחצים ידים" (פרוט' מיום 04.02.20, עמ' 15, ש' 9). בעדותו תיאר אף הוא את הלילה שלפני יום האירוע,

כאשר הוא והמתלוונת שבו מארוע משפחתי בשעת לילה מאוחרת. עם חזרתם ניגש ס' לאחת הדירות שאויתן הוא משכיר "א' נשרהה בבית ואני הילכתי לאחת הדירות. התירם ביקשו שם מהו וחוותי אחרי אול' רבע שעה" (שם, ש' 18-17). עם חזרתו לדירה הבחן בנאש עומד בחצר הבית כשהוא מדבר אל הדלת "הדלת הייתה סגורה והוא דיבר לדלת" (שם, ש' 18-19). ס' העיד כי פנה אל הנאש ושאל אותו מה הוא עושה שם ומדובר הוא מגע לבתו בשעת לילה מאוחרת. לבסוף, עזב הנאש את המקום.

ס' המשיך ותאר בעדותו את האירועים שהתרחשו למחנות היום. כך, העיד כי בעודו שוכב במיטה הוא שמע שהנאש נכנס אליהם הביתה "וזא ראייתי אותו בדלת של חדר השינה, צזה מציז והולך" (פרוט' מיום 04.02.20, עמ' 16, ש' 1-2). ס' סיפר כי הנאש הגיע אליו כי רצה לשכור ממנו דירה, דבר שהתרחש בעבר פעמיים אחת בלבד. לאחר שס' מסר לו כי אין לו דירה פנוייה להשכרה, עזב הנאש את המקום "הוא הלך. אמרתי לו שהיוםתיים תיירים ואין חדר" (שם, ש' 16). זמן מה לאחר מכן, יצא ס' מן הדירה על מנת לפגוש תיירים במרחק של כ-300 מטרים מביתו, ותייר כי בדרכו נתקל בנאש. ס' פגש את התיירים, הכנס אותם לדירה אותה שכורו ממנו "וקיבילתי טלפון מא". לא הספקתי לענות כי זה היה צלצול וניתוק, וזה שוב טלפון צזה, וזה חיגמתי אליה היא לא ענתה וזה התחלתי לחשב שימושו לא בסדר, אחר כן, היא כן ענתה לי ואמרה "ש' תבוא מהה, תבוא דחווף" וזה עזבתי הכל ורצתי לשם" (פרוט' מיום 04.02.20, עמ' 16, ש' 22-25).

ס' הגיע לאזרור דירתם ועוד לפני הגיעו לדירה שמע את צrhoות המתלוונת "יש שם שביל צזה שעוקף את הבניין ושמעתן את א' צrhoת. מהו כמו יוזן תן לי לעבור", פניתי לשם וראיתי אותם על המדרגות" (שם, ש' 26-27). ס' העיד כי הבחן בנאש עומד כשיידי מונפות לצדדים, מחזיק במקומות המדרגות, עם פניו לכיוון המתלוונת. המתלוונת עמדה שתי מדרגות מעליו, כשפניה לכיוון פניו של ס', והוא "מבוהלה, עם שער פרוע ובל' נעלים" (שם, ש' 36). עם הגיעו של ס' למקום, המתלוונת ברחה בחזרה לדירתם, והנאש פנה לס' ואמר לו כי רצה לשכור חדר אך המתלוונת לא הסכימה לסדר לו חדר כאמור "רציתי חדר והוא לא רצתה לסדר לי אני קינגד" (פרוט' מיום 04.02.20, עמ' 17, ש' 9).

ו' הוא שכן של המתלוונת ושל ס' וגר בצדדים אליהם. לדבריו, הקירות המפרידים בין דירות בני הזוג הם קירות גבס ומشكך נתן לשימושו של המתלוונת בטונינים גבוהים. ו' העיד כי ביום האירע שמע שיחה שהתנהלה בטונינים גבוהים שנשמעה מדירותם של המתלוונת ושל ס' "פתאום אני שומע שא' צועקת לא, לא צרייך, תעוזב אותן' והתחלתה לצעקוק, 'ס' אני חשבתי שהם רבים ביניהם כי זו לא פעם ראשונה" (עמ' 5 לפרט' מיום 05.02.20, ש' 15-18). ו' המשיך ותייר כי מול מיטתו ישנו חלון אשר ממנו הוא יכול להבחן בתרחש ביציאה מן החצר, ומסר ש"פתאום מישחו רץ ממול החלון ולכפי (צ"ל-ולפי) הרעש הבנתי שזו אשה בלא נעלים, ובמשקל קל מאוד" (שם, ש' 21-20). עוד תיאר כי מיד לאחר מכן עבר אדם עם נעלים במשקל גבוהה יותר. ו' התקשה לתאר את מראהו של אותו אדם שני אללים ציין כי "ראייתי חלק מאחורה של בנadam שאני חשב שלבש מעיל וכובע ספורטיבי אדום, של קסקט, ושקט" (שם, ש' 24-25). זמן מה לאחר מכן, הבחן בשוטרים מחוץ לחלון ביתו, ניגשים לכיוון דירת בני הזוג. ו' הדגיש כי האדם שיצא בעקבות המתלוונת הוא גבר גובה (פרט' מיום 05.02.20, עמ' 6, ש' 23-26), וכן הדגיש כי לא מדובר בס' "זה לא היה ס' בוודאות. זה בטוח שלפי הגבהתה זה לא היה ס'. ס' ציפור" (שם, ש' 30).

רס"ב הא里斯 היא חוקרת בוחנת לב הbirah, ועיקר עיסוקה בחקירות עבירות מין. בעדותה תיארה את הפעולות

שערכה במסגרת התקין, ואלה יובאו בהמשך הדברים.

עדות המתלוונת

הנאשם העיד בחקירותו הראשית כי הגיע פעמי אחד בלבד לדירתם של בני הזוג בבוקר يوم האירוע, במטרה לשכור דירה. הנאשם תיאר כי ישב בחצר הדירה עם ס', השניים עישנו סיגריה, ולאחר מכן מסר לו כי אין אפשרות להשיכר לו דירה, עזב הנאשם את המקום. הנאשם הבהיר כי לאחר המפגש עם ס' הגיעשוב לדירה, נכנס ללא רשות וביצע את המីוחס לו בכתב האישום. לדבריו היה זה אחד אחר שדומה לו והוא שביצע את המעשים. עוד הבהיר כי הגיע לילה לפני יום האירוע לדירת בני הזוג. יתר עדותו תואר בהרחבה בהמשך הדברים, כמו גם גרסאותיו בתחנת המשטרה.

דינן

המואשימה מבססת את טיעוניה על גרסת המתלוונת. לשיטתה, גרסה זו מוחזקת במספר רב של ראיות אשר יפורטו להלן. הנאשם, מנגד, מסר עדותו בבית המשפט, בגדירה הבהיר מכל וכל את המីוחס לו, הגם שגרסה זו שונה בתכליתן מן הגרסאות שמסר בתחנת המשטרה ואשר יפורטו אף הן בהרחבה.

אקדמים אחרים לרשותם ואצ"נ כבר עתה כי לאחר שמייעת העדויות ולאחר עיון ביתר הראיות דומה כי המואשימה הוכיחה את אשמת הנאשם מעבר לכל ספק סביר. דומה כי כלל הראיות בתיק מובילות למסקנה אחת ויחידה והוא כי הנאשם ביצע את המីוחס לו בכתב האישום. וודגש כי עסקין בחלוקת הנשענת ברובה על מהימנותם של עדדים, ובפרט על עדותה של המתלוונת. עם זאת, חיזוקים רבים בנמצא מלמדים על אמיתות גרסתה, תומכים בה וסותרים מכל וכל את שלל גרסאותיו של הנאשם.

עוד עיר בראשית הדברים ולשם נוחות הקורא כי ניתן לחלק את כלל המפגשים של בני הזוג עם הנאשם לשלושה: **המפגש הראשון**, עניינו בלילה שבין 03.11-04.11, לאחר שהזרים מאירוע משפחתי והנאשם הגיע לחצר ביתם; **המפגש השני**, התרחש בבוקר של יום 04.11, בעוד המתלוונת וס' שהו שניהם בדירותם; **המפגש השלישי**, התרחש זמן קצר לאחר מכן, לאחר אשר ס' עזב את הדירה, והנאשם, נכנס לדירה כאשר המתלוונת שווה בה בלבד, בmittah. כתב האישום, כאמור, מתיחס למפגש השלישי.

כפי שציינתי, התשתיות הריאיתית שהציגה המואשימה מבוססת כראוי, ותפורט כלהלן, תוך בחינת מהימנות העדויות שנשמעו בבימה"ש;

א. עדות המתלוונת

עדות המתלוונת הותירה רושם חיובי, ודומה כי גרסתה כוללת גרעין קשה ויציב שלאמת. לאורך עדותה של המתלוונת

עמוד 5

היא תיארה אך את אשר חוויתה בחושיה שלה, מבל' שניסתה להשלים פעירים שאינם בידיעתה. לאורך עדותה כולה שמרה המתלוונת על גרסתה, ודומה כי לא הועלו בקיעים בגרסהה, בוודאי לא כאשר המעלים ספק בדבר אמינותם דבריה.

עיוון בהודעותיה של המתלוונת במשטרה, שנגבו ביום האירוע, מלמד כי אין פעירים של ממש בין הודעות אלה לבין גרסתה בבית המשפט;

כך, במסגרת הودעתה במשטרה מיום 04.11.19 בשעה 14:26 (ת/7) תיארה את האירועים כפי שנמסרו על ידה בבית המשפט. אצין כי במסגרת הודעתה זו ציינה המתלוונת שהAIROU נשוא כתוב האישום התרחש במשך מספר דקות בלבד, ואף מסרה כי למיטב זיכרונה הנאשם לא ניסה להוריד את מכנסיה, ועיקר ניסיונו היה להרים את חולצתה (ת/7, ש' 116-119).

במסגרת הודעתה השנייה במשטרה (ת/8), שנמסרה מיד לאחר הודעתה הראשונה, מסרה המתלוונת כי היא מפחתת וחוששת מן הנאשם, ובפרט נוכח העובדה כי הוא יודע הין היא מתגוררת. עוד במסגרת הودעה זו עומרה המתלוונת עם טענות הגנה אפשריות, בגדען יטען הנאשם כי המעשים נעשו בהסכמהה. המתלוונת השיבה כי "AIR אני אגיד שלא? לא. אני לא מכירה אותו בכלל והוא נכנס אליו לביית כשאני באמצע לישון. וביקשתי ממנו לצאת כל הזמן וכל הזמן אמרתי לא וצעקתי. ויש לי בן זוג בכלל ושני ילדים" (ת/8, ש' 6-5). המתלוונת שבה וזרה על כך שדבר מן המתואר על ידה לא קרה בהסכמהה, ואף הדגישה כי נאבקה בנאשם במהלך ניסיונו להתנתק לו (ת/8, ש' 19).

כאמור, התרשםתי כי חקירתה הנגדית של המתלוונת לא סייעה להגנה במציאות בKİיעים או סתיירות שיש בהן ללמד על אמרות שקר. ההיפך הוא הנכון. דומה כי במרבית תשובייה העניקה המתלוונת הסברים המניחים את הדעת, מבל' שאלת הורידו ממהימנותה או מאמינותה דבריה. בטור כך, עיקר ניסיונות ההגנה נועד ללמד על פעירים בין גרסתה שלה לבין גרסתו של ס' בן זוגה, כמפורט להלן;

באשר למפגש הראשון, שכזכור התרחש לילה לפני האירוע נשוא כתוב האישום, המתלוונת תיארה כי כאשר הבדיקה בנאשם עומד בחצר, נעלת את דלת הדירה והתקוינה לתחבר לבן זוגה ס', שאז הבדיקה כי מכשיר הטלפון שלו נותר בדירה. משכך, התקשרה לחברם ייחיאל אלבום, אשר ניגש יחד עם ס' לאחת הדירות אותן הם משכירים. עוד הובהר על ידה שבאותה הלילה שהה ייחיאל בדירות עד אשר שבו מן האירוע המשפחתי "캐חזרנו מהחדרונה הוא עדין היה שם, וכח-ס' הילך לסדר דירה הוא הילך אליו איתו" (עמ' 9 לפורת' מיום 04.02.20, ש' 29). כאמור, כיוון שהבדיקה שמכשיר הטלפון של ס' בדירה, התקשרה לטלפון של ייחיאל. ב"כ הנאשם עימת את המתלוונת עם הנתון שמסר ס' בהודעתו, לפיו הוא עצמן קיבל שירות טלפון מהמתלוונת. המתלוונת השיבה בביטחון כי היא עצמה לא שוחחה עם ס' בטלפון ואף הוסיףה "אתה יכול לבדוק בטלפון שלי שהתקשרתי לייחיאל" (שם, ש' 29).

בהודעתו של ס' במשטרה (ת/9) מסר "לקחתתי תיירם לדירה אחרת וקיבנתי טלפון מא' שיש שם איזה ערבי בחו"ז" (ש' 8-7). עם זאת, איני סבורה כי יש לראות באמור משום סתיירה ממשמעות. ס' בעדותו בבית המשפט ציין כי כלל איננו

זכר שהוא היה התקשרה אליו בלילה (עמ' 22 לפרט' מיום 04.02.20, ש' 27), ואף שועמת עם המידע שמסר בהודעתו במשטרה ציין כי "לא זכר שהוא התקשרה אליו" באותו לילה" (שם, ש' 32). בהמשך, נשאל האם ייחיאל שהוא אצלם באותו לילה ציין "לא זכר, הוא בא אליו הרבה הרבה אבל אני לא זכר בדיוק את אותו יום" (עמ' 23 לפרט' מיום 04.02.20, ש' 8). לעניין זה, אני מוצאת לאמץ את גרסה הברורה והבטוחה של המתלוננת ולפיה התקשרה ליחיאל על מנת להשיג את ס' בן זוגה שכח את מכשיר הטלפון שלו בדירה. אכן, הודעתו של ס' במשטרה לא ציינה כי הקשר הועבר דרך ייחיאל, ויתכן כי במהלך מסירת הודעתו במשטרה לא סבר ס' כי מדובר בפרט מידע רלבנטי במסגרת בחינת האירוע כולו. מכל מקום, אני רואה בכך זה משום פער משמעותי או סתרה שיש בה כדי לכensem בגרסה המתלוננת.

זאת ועוד; ההגנה עימתה את המתלוננת עם פערים לכארויים העולים מן המידע שמסרה. כך למשל, המתלוננת עומרה עם מידע שמסרה בעודותה בבית המשפט, לפיו במהלך חלקו השלישי של האירוע- הוא האירוע נשוא כתוב האישום- כאשר התישב הנאשם על מיטתה: "וזא פתאום הנאשם התישב על המיטה לידיו וזה נלחצתי וישראל ישבי, והוא פתאום חטף לי את הטלפון מהיד ואני קח את השיחה ושם את הטלפון על הכסא שהיה ליד המיטה" (פרוט' מיום 04.02.2020, עמ' 12, ש' 9-7) ואילו בהודעותיה במשטרה לא מסרה דבר הנוגע לכך שהנאשם הניח את הטלפון על כסא שהיה ליד המיטה. עיר כבר עתה כי איןני סבורה כי מדובר בפרט של ממש, ובוודאי לא כזה היורד לשורש האמת. מכל מקום, המתלוננת הסבירה בעודותה בבית המשפט כי היא מתארת את האירוע כפי שתיארה אותו בתקנת המשטרה, ולמייטב דיעתה היא אכן מסרה פריט מידע זה (פרוט' מיום 04.02.20, עמ' 13, ש' 2).

עוז בהודעותיה של המתלוננת במשטרה מלמד כי אכן המתלוננת לא מסרה שהנאשם חטף ממנה את הטלפון והניחו על הכסא ליד המיטה (ת/7, ש' 48), אלא רק כי חטף את מכשיר הטלפון מידה. עם זאת, דומה כי הפטرون ל"סתירה" האמורה נמצא בהמשך הודעתה, כאשר מתארת את בריחתה מן הבית, וכך מסרה בלשונה: "וזא בזמן שנלחמתי איתנו הצלחתן לקום מהמיטה ולבסוף לדלת היציאה מהדירה. מהר לקחתי את הפלפון שהוא **מנוח על כסא ליד המיטה**" (ת/7, ש' 61-60- הדgesות לא במקור). עולה איפה כי אכן, מכשיר הטלפון של המתלוננת היה מונח על הכסא ליד מיטתה, באופן המחזק את עדותה בבית המשפט. העובדה כי במהלך מסירת התלונה במשטרה מסרה כי הנאשם חטף את הטלפון מידה, אך לא מסרה כי הוא הניחו על הכסא ליד המיטה, אין בה כדי להויריד ولو במעט מההימנותה או מגรสסתה הקויהרכנית. עיר עוד כי מילא הדבר בכסא הממוקם ליד מיטתה של המתלוננת, ועל כן דומה כי בנסיבות רבות יכול היה הנאשם לחטוף את המכשיר ולהניחו על הכסא.

בנוספ', המתלוננת נחקרה בבית המשפט בדבר בחריתה לבתו מדירה כשהיא יפה, ועל כך שיכלה בקלות בקהל לבתו דרך הכניסה הראשית המובילת לרחוב הדירה, אולם תחת זאת בחרה לעלות על גרם מדרגות הממוקם בצדוד לדירותם. המתלוננת השיבה כי "אני לא רגילה להיות בלי נעלים בחוץ ולא חשבתי על זה" (פרוט' מיום 04.02.20, עמ' 13, ש' 15). ניסיון זה של ההגנה לקעקע את גרסתה נועד לכישلون. ראשית, מדובר בסיטואציה אימהים בגדרה נאבקה המתלוננת בנאשם וניסתה להימלט מידי, ומשכך אף ברור כי בנסיבות אלה יצא מן הבית כשהיא יפה. באשר לבחירתה לעלות לגרם מדרגות המצוי בסמוך לדירותם, אין לי אלא להפנות לדבריה של המתלוננת בתקנת המשטרה, שעתות לאחר האירוע, שם מסרה כי "בחוץ הlected מהר ולא ידעתי لأن לכת כי הייתי בלי נעלים והוא גם בא אחריו". יש לנו דירה שלפעמים אנחנו משכירים אותה, שהיא די צמודה לשכננו, היא נמצאת שתי דלתות מאייתנו. יש אל הדירה מדרגות ברזל, מדרגות חיצונית. פשוט לא ידעתי لأن אני הולכת ואז כזה עליית מדרגה והוא חסם אותו שאני לא אוכל לרדת. **אני חשבתי שאני יצא לרחוב והוא יברוח.** את האמת שבפניהם פחדתי שיש לו סיכון וכל הזמן פחדתי שהוא

ידקור אותו" (ת/7, ש' 66-62). ההדגשות אין במקור. בהינתן התרשומי מעדות המטלוננט, כמו גם בשילוב עם הדברים שמסרה בהודעתה במשטרה, אין לי ספק כי המטלוננט סקרה כי בריחתה אל מחוץ לדירה טוביל לבריחתו של הנאשם מן המקום, וביחסו האונים שאחז בה באותו רגעם סקרה כי אכן יהיה לעלות על גرم המדרגות ולחכמתו שהנאשם יברח בעצמו מן המקום.

כאמור לעיל, חקירת הגנה לא העלתה סתיירות משמעותית שיש בהן כדי לפגום במהימנותה של המטלוננט או להביא לדוחית גרסתה. דומה כי גרסתה זו נשמרה עקבית לאורך הודעתה במשטרה, עובר בעימות שנערך לה עם הנאשם וכליה בעודותה בבית המשפט. עדותה הותירה כי רושם מהימן ואני מוצאת לקבל את גרסתה באופן מלא. לצד גרסת המטלוננט הציגה המשימה מספר רב של ראיות המשמשות חיזוקים של ממש לגרסת המטלוננט, ואלה יפורטו מיד בסמן.

ב. עדותו של ס', בן זוגה של המטלוננט

כמוין לעיל, ס' הוא בן זוגה של המטלוננט. הגם שס' לא נכח באירוע נשוא כתוב האישום בשלב שהתרחש בפנים הדירה, שاز שהה באחת מדירות ההשכרה שלו, הרי שערכה הראייתו של עדותו הוא בחיזוק גרסת המטלוננט. עוד אזכיר כי הגיעו בחזרה אל הדירה, לאחר השיחה הטלפונית עם המטלוננט, הבוחן במטלוננט כשהיא על גرم המדרגות והנאשם מולה, אוחז במקומות באופן ממנה לדנדת מהן.

עדותו של ס' הותירה כי רושם חיובי ברובה. אכן, ישנו מספר בקיעים בעודותו אשר לא הובילו די הצורך, אולם לא מצאתי כי יש בהם כדי לעקע את גרסתו, או את גרסת המטלוננט. עיון מכלול הודעתו ועודותו מוביל למסקנה ברורה לפיה גרסתו עולה בקנה אחד עם גרסת המטלוננט, וזאת מבלי שקיים חשש שהוא השני יד את במתה להפליל את הנאשם.

במהלך חקירתו הנגדית, עמדה הגנה על מספר פעורים בעודתו, ובפרט מול גרסת המטלוננט. כך למשל, בכל הנוגע למפגש השני - דהיינו: הגעת הנאשם לדירת בני הזוג בבוקר האירוע כאשר המטלוננט וס' שניים בדירה. צצור, במסגרת אירוע זה נתן על ידי המטלוננט כי הנאשם הגיע בבוקר של יום 19.11.04, ביקש להשכיר דירה, ובעוד המטלוננט ניגשה לחדר השינה לקרוא לס', נכנס הנאשם אחריה אל תוך הביתה, מבלי שקיבל רשות לעשות כן. ס' תיאר בעודתו הראשית כי "הייתי במיטה ושמעתי שהוא נכנס אלינו הביתה, אז ראיתי אותו בדלת של חדר השינה, זה מצח וhole". וכשאמרתי ויצאתי הוא כבר לא היה" ובהמשך ציין כי "דיברנו. אני לא זוכר אם הוא חזר אחר כך או מתי ש凱מתי. בדיק אמרתי לו 'מה קרה אתה מגע כל הזמן בשעות הלילה נוכנות. הבנתי שאתה מאטמול בלילה בהלה את אשתי התקשרנו למשטרה" (פרוט' מיום 04.02.2020, עמ' 16, ש' 5-1). במהלך חקירתו הנגדית עומרת ס' עם מידע שמסר בהודעתו הראשונה (ת/9), בה נשאל אם הנאשם הגיע אל דירתו בלילה שלפני המקירה, שاز השיב "עכשו אני נזכר שא' אמרה שיום לפני הוא פתח את הדלת ונכנס פנימה ואז כשהוא ראה שאני ישן במיטה הוא יצא. אני לא דיברתי איתו ולא זכר דבר צזה" (ש' 66-67). עוד עומרת ס' עם כך שתיאר את אירוע כניסהו של הנאשם לביתם בבוקר האירוע כאירוע

שמע עלי מפה של המתלוננת, גם שהיא חלק ממנו.

ס' התייחס לפער הלכاوي הנטען והבהיר כי בבוקר האירוע "הוא (הנאשם- ש.ל.ב) נכנס הביתה, הגיע לחדר, הסתכל פנימה, ראה אותו ישן ויצא" (פרוט' מיום 04.02.2020, עמ' 24, ש' 16). ובהמשך הסביר כי הוא עצמו רק הבחן בנאשם בכניסה לחדר השינה שלו, ולא ראה אותו נכנס לדירה עצמה (שם, ש' 19-20; 23). הסבירו אלה של ס' מקובלים עלי, וממילא איני רואה בפער האמור ממשום פגעה במהימנותו. במסגרת הגעתו של הנאשם לדירת בני הזוג בבוקר האירוע, הוא פנה אל המתלוננת בבקשת לשכור דירה, וזה נכנסת אל הדירה במטרה לברר את העניין מול ס', שהוא באותו עת בmittatם. הסבירו של ס' לפיו הוא רק ראה את פרצופו של הנאשם בכניסה לחדר השינה,ambil שראה את כניסה של הנאשם אל פנים הדירה מקובל עלי ועולה בקנה אחד עם ההיגיון והשכל הישר. יתר על כן, יתכן שהתשובה שמסר בתחנת המשטרה נבעה מחלוקת החוקרת שהייתה מבלבלת והתייחסה לאירוע שהתרחש בלילה- והצדדים מסכימים על כך שאלתה הייתה בעיתית ולא מדוקית. אוסף על כך, שהתרחשות זו בבוקר האירוע ממילא אושרה על ידי הנאשם- הן בגרסתו בתחנת המשטרה והן בגרסתו (הכושא, יש לומר) בבית המשפט.

סוגיה נוספת נשאל ס' קשורה לטביעות אצבע שנמצאו על קופסת סיגריות שנטען לגביה כי היא שייכת לנאשם. המדבר בקופסת סיגריות שנמצאה על מיטהה של המתלוננת מיד לאחר האירוע, שצולמה על המיטה הוגש כראייה (ת/3). המתלוננת מסרה בעדותה כי בטרם הגיעו המשטרה לדירה, שאל אותה ס' למי שייכות הסיגריות, וזה השיבה כי אינה יודעת (פרוט' מיום 04.02.20, עמ' 7, ש' 27-28). ס' נשאל לגבי הסיגריות שנמצאו על המיטה בחקירהתו במשטרת. כך, בהודעתו השלישייה מיום 11.11.19 (ת/11) הוצאה לו תמונה של קופסת הסיגריות, והוא טען כי מדובר בסיגריות של הנאשם וכי הוא מעולם לא נגע בהן (ת/11, ש' 14, 16). יתר על כן, ס' מסר כי אינו סבור שמדובר בסיגריות שהנאשם השאיר על השולחן בחצר הדירה, וכי לרוב הנאשם היה מעשן סיגירה מסווג אחר (שם, ש' 22). כאשר נאמר לס' כי טביעות האצבע שלו נמצאו על קופסת הסיגריות, השיב כי יתכן ונגע בקופסה אך אינו זכר זאת "אולי בהתחלה נגעתי מתי שראיתי את הקופסה על המיטה אבל אני לא זוכר. מה נגעתי בקופסה? מה זה מטומטם אני?" (ש', 30-32). במצור ת/20 שנכתב על ידי רס"ב הא里斯, מתואר על ידה כי לאחר מסירת הודעתו זו של ס', הוא שב לתחנה ומסר לה כי שוחח עם המתלוננת, שאמרה לו כי למיטב זיכרונה הוא כן נגע בקופסת הסיגריות מתוך לחץ, אולם ס' שב והציג כי הוא עצמו לא זכר זאת עת.

בחיקורתו הנגדית עומת ס' עם הימצאותן של טביעות האצבע, חיף התעקשותו כי לא נגע בקופסת הסיגריות. ס' השיב כי טוב יהיה לשאול את השוטרים שנכחו בדירתם כי עד עכשיו אני לא זוכר שנגעתי בקופסת הסיגריות אבל אני גם לא זכרתי בשניה שהשוטר אומר לא לגעת לא זוכר שלא נגעתי. כי אני זוכר שהייתי ממש בהלם, והתקרבתי אליו, אבל לא נגעתי" (פרוט' מיום 04.02.2020, עמ' 26, ש' 3-1).

אכן, הימצאותה של טביעת האצבע של ס' בנסיבות בהן מסר כי לא נגע בקופסת הסיגריות מעלה תהיה מסויימת. עם זאת, אינני סבורה שיש בתהיה זו משום חשש לניסיון הפלתו של הנאשם על ידי ס'. תשובותיו של ס' בבית המשפט, לפיהן עד היום אינו זכר שנגע בסיגריות, מוסיפות לאMINOT דבריו, שכן בנקול יכול היה לאמץ גרסה חלופית לפיה נזכר כי נגע בהן בשלב זה או אחר. תחת זאת, ס' ציין כי לאחר שוחח עם המתלוננת, זו מסרה לו כי לדעתה הוא אכן נגע בקופסה, אולם לאחר שמסר פרט זה לרס"ב האריס, סיג את עצמו ואמר כי הוא עצמו אינו זכר פרט זה. פרטים אלה

שנמסרו על ידי ס' - הן בהודעותיו והן בבית המשפט - מלמדים על כך שתיאר אך את אשר ذכר. יתר על כן, כפי שמסר ס' בaczmo, המדבר בשניות מספר לאחר שמצא את המתלוננת, ולאחר שהזמן משטרה למקום. ס' היה בלחש מהחויה הטרואומטית שעברה המתלוננת, ויתכן שנגע בקופסה מבל' לשימ לב או בטעות. כך או אחרת, אינני סבורה כי יש בכך זה כדי לטעות את גרסתו או להביא לכדי הטלת ספק בה.

ערכה הראייתו של עדות ס' בחיזוק גרסת המתלוננת, ובפרט באשר לנסיבות בהן הגיע ס' לחצר דירתם והבחן בעצמו במתלוננת ובנאשם על גرم המדרגות. ס' תיאר כי "ראיתי את הנאשם עומד כשידיו מורמות לצדדים, מחזיק בשני המיעקים. א. הייתה לעלה שתי מדרגות ממנה" (פרוט' מיום 20.02.2016, עמ' 16, ש' 29-30). עוד תיאר כי הבחן בה שהיא נראית מבוהלת, שעירה פרוע והיא יפה (שם, ש' 36). ס' תיאר כי כאשר נכנסו לדירה, סיפרה לו המתלוננת את אשר אירע לה "היא יכולה רעדת בקושי יכולת לדבר, ממש דיברה בלחש לא שמעתי את המילים. היא כמו פעמים אמרה טוב שבאת מהר" (פרוט' מיום 20.02.2016, עמ' 17, ש' 16-17). המתלוננת תארה בפניו את התறחות האירוע, ציינה כי הנאשם פתח את דלת הדירה, נכנס לבית, והודיע לה את החולצה והתחליל לנשך אותה. עוד היא סיפרה לו כי הנאשם חטף את מכשיר הטלפון שלה מידה ובשלב מסוים הצלילה לברוח ממנו ועלתה על גرم המדרגות. תיאור דומה מסר ס' במסגרת הודעותיו במשטרה, בהן תיאר את אשר ראה עם הגעתו לדירות מגורייהם, ובפרט את עמידתם של הנאשם ושל המתלוננת על גرم המדרגות, באופן המונע מן האחونة לרדת.

ג. שיחת הטלפון בין המתלוננת לס' בעיצומו של האירוע

זכור, המתלוננת סיפרה בעדותה כי עם כניסה של הנאשם אל חדר השינה בדירה, ניסתה ליצור פעמים קשור עם ס', בן זוגה, אולם ללא הצלחה. עוד תארה כי בשלב מסוים חטף הנאשם את מכשיר הטלפון מידה והניחו על כסא ליד המיטה. לאחר מאבק, יצא מה חדר ומן הדירה כאשר מכשיר הטלפון בידייה. בעודה על גرم המדרגות הצלילה לשוחח עם ס' ובקשה ממנו להגיע במהירות למקום.

ת/4 הינה הקלטה השיחה שנערכה בין המתלוננת לס'. האזנה לשיחה מעלה כי המתלוננת בקשה מס' להגיע מהר הביתה. קולה נשמע מבויל ומעט מתנשף. אורך השיחה כעשרים דקות, ונדמה כי יש צדק בדברי המתלוננת, לפיהם לא רצתה לחושפ במהלך השיחה את פרטי האירוע מחשש שהיא יפגע בה. במהלך השיחה נשמעת המתלוננת אומרת לס' להגיע מהר הביתה, תוך שהיא מסננת "تبוא לך הוא פה" (ת/4, מונה 24:00).

במהלך עדותה של המתלוננת היא ציהה את עצמה בשיחה, והסבירה כי מדובר בשיחה בין השניים שנערכה בשלב בו עמדה על גرم המדרגות לאחר בריחתה את הדירה. עיר עוז כי משך השיחה וזמן התறחותה תואמים את צילומי המסר של השיחות היוצאות והנכונות ממכשיר הטלפון של ס' (ת/19). בצילומי מסך המפרטם את השיחות צילומי מסך של השיחות היוצאות והנכונות ממכשיר הטלפון של ס' (ת/21). השיחה המוקלטת- היא ת/4- התறחתה בשעה 12:26 ואורכה توأم את משך השיחה כפי שמצוין בצילומי המסך שהועברו למשטרה על ידי בני הזוג. יתר על כן, מחקר נתוני תקשורת- ת/21- שהוציא לביקשת רס"ב הארים מלמד אף הוא על שיחה שיצאה ממכשירו של ס' אל מכשירה של המתלוננת שאורכה כ-19 דקות והיא השיחה המוקלטת בגדירה בקשה המתלוננת מס' לשוב במהירות לביתם.

אעיר, הגם שהדבר לא נטען, כי מחומר הראיות עלתה אי בהירות ביחס לשאלת מי יצר קשר בשיחת הטלפון המוקלטת. על פי נתוני התקשותת (ת/21) עולה כי השיחה יצאה ממכשרו של ס' אל מכשירה של המתלוונת. מנגד, המתוונת בעדותה בבית המשפט ציינה כי היא עצמה התקשרה לס' (פרוט' מיום 04.02.20, בעמ' 7, ש' 34). לא מצאתו כי יש ממש בפער האמור, ודומה כי הדבר נבע משכחה או בלבול. עיון בהודעתה הראשונה של המתלוונת במשטרת מלמד כי שם מסרה כי "בשעה 12:26 יכולתי לענות לס'" (ת/7, ש' 47). עולה איפוא כי בגרסתה במשטרת מסרה כי ס' הוא זה שהתקשר אליה. כאמור, הבלבול האמור מובן בנסיבות העניין ואין בו כדי לכטסם בגרסת המתלוונת או ס'. אוסף על קרשבלבול זה גם מובן על רקע ניסיונותיה של המתלוונת להתקשר לס' בטרם חטף הנאשם את הטלפון מידה, וניסיונו של ס' לחזור אליה.

ערכה הראייתית של ההקלטה הוא רב ויש לייחס לה משקל משמעותי. יש בשיחת המוקלטת, כמו גם בנתוני התקשותת בין המתלוונת לס', כדי לאמת את גרסתה בדבר ניסיונותיה ליצור עמו קשר, ולמעלה מכך - ההקלטה מחזקת את גרסת המתלוונת אשר נשמרה איתנה ובועלת גרעין מבוסס שלאמת, כאמור. ניתן ללמידה מההקלטה כי אכן ס' קיבל את פניהם של תיירים במסגרת עסק השכרת הדירות, ונitin לשמעו את בקשותיה של המתלוונת שיגיע במהרה הביתה, והכל באיפוק כדי לא להוביל להסלמה או אלימות נוספת מצדה של הנאשם. אציון לבסוף, כי עם הגשת ההקלטה כרואה במסגרת שמייעת הראיות, ביקש ב"כ הנאשם לשמר את זכותו לטען בדבר אותנטיות ההקלטה. בסיכוןיו לא התיחס לכך, ומشكך דומה כי אין מחלוקת בדבר קובלות ההקלטה.

ד. עדותו של ו' השכן

עדותם של ו' השכן אף היא עדות המחזקת את גרסתה של המתלוונת במקרים מסוימים. אכן, המדבר בעדות שכואה מוגבל, וזאת לאור העדר יכולתו של ו' להבחן בפרטם או באירוע עצמו.

עדותם של ו' הייתה מהימנה ואמינה. הגם שמדובר למי שאינו מחשיב עצמו ידיד של בני הזוג, דומה כי האמת היא נר לרגליו. לא מצאתו סיבה לפפק במידע אשר מסר, ובפרט לאור העובדה כי מסר אך את אשר שמע או ראה, מבלתי שהקצין גרסתו לטובות צד צזה או אחר. במהלך חקירתו הנגדית, ניסתה ההגנה לבסס את הטענה כי עדותם של ו' תואמה על ידי ס', בן הזוג של המתלוונת. ניסיון זה נועד לכישלון חроз', ואף ניכר כי טענה זו נעדרת כל איזה. בעדותם של ו' הוא הבHIR לא אחת כי למעשה כלל לא שוחח עם ס' על האירוע נשוא כתוב האישום. הובהר על ידו כי ביום האירוע עצמו, עם הגעת השוטרים, הוא פנה אל ס' ושאל אותו לגבי ההתרחשויות וסבירת הגעת השוטרים למקום, ואולם ציוין כי ס' לא היה מעוניין לפרט בנושא ואף הת חמק | מלהת לו תשובה ברורה. כך, לשאלת האם דבר עם ס' השיב "לא". אמרתי ששאלתיהם אותו בערב מה קרה. והוא ככה כמו נחש יצא מהשאלה. לא אמר בדיק. ומה היה ידעת רן מהחוקרת" (פרוט' מיום 05.02.20, בעמ' 7, ש' 9-10); "לא. הוא בא ליד החילון שלו. שאלתי אותו מה קרה שהיתה משטרת? הוא הת חמק | מתשובה. ואמר שקרה זהה סודר" (שם, ש' 30); "לא דיברתי אליו. כי הוא לא רצה לענות לי. זה היה אולי באותו יום. מינימום 3,4 שעות אחרי האירוע" (שם, ש' 33-34); "אני הרחתי סיגריות ושאלתי אותו מה קרה היום עם אשתק ששהיתה פה משטרת. הוא לא סיפר לי אמת. הוא אמר הכל טוב הכל בסדר עכשו, מטפלים זהה" (שם, בעמ' 8, ש' 2-1).

הנה כי כן, ניסיון ההגנה לטען לתייחס גרסאות בין ס' לבן ו' אין לו על מה להישען. ו' הותיר בירושם חינויו ביותר, אף ניכר כי אין בין ס' חברות או מחויבות אישית אשר עלולה להוביל את ו' לכדי מתן עדות שקר- ההיפך הוא הנכון. דומה כי בין השניים יחסים קורקטיים בלבד, ולעתים אף חילוקי דעתות הנוגעים לחצר.vr, ס' עצמו בעדותו תיאר כי לעיתים ו' כועס על הרעם המגע מחרץ דירתם. יתר על כן, ברוי כי לו היה תיאום עדויות כאמור, הרוי שתיאום כאמור היה מוביל לכך שעדותו של ו' תהיה עשרה יותר בפרטם, ואף תוכל לחזק עוד יותר את גרסת המתלוננת. כפי שיווא להלן, דומה כי עדותו של ו' מוגבלת בכוחה, ויש בה כדי לחשק את גרסת המתלוננת במספר מוקדים בלבד;

במסגרת עדותו, העיד ו' כי שמע צעקות מדירתם של המתלוננת וס', ובהן "לא, לא צרי, תעוזב אותי" וכן צעקות הקוראות את שמו של ס'. בחקרתו הגדית הבahir ו' כי הוא אינו יודע לומר האם צעקות אלה הופנו לס' עצמו או לאדם אחר, אולם ציין כי בתחילת חשב כי מדובר במתלוננת וס' מתווכחים בבitem, דבר שקרה בעבר. עוד ניתן לזכור מעודתו כי הבחן דרך חלון דירתו באדם "בלי נעלים ובמשקל כל מאד" שבORTH, ולאחריו יצא אדם אחר משקל גדול יותר, נועל נעלים "שאני חשב שלבש מעיל וכובע ספורטיבי אדום, של קסקט". ו' הדגיש כי אותו אדם עם קסקט לא יכול היה להיות ס' זה לא היה ס' בזדאות. זה בטוח שלפי הגובה זה לא היה ס'. ס' ציפור" (פרוט' מיום 20.02.05, בעמ' 6, ש' 30).

עליה איפה כי גרסתו של ו' מחזקת את גרסת המתלוננת בכל הנוגע לצעקוותיה על הנאשם כי יעדוב את ביתה, כמו גם קרייאותיה לש' בן זוגה. בנוסף עלvr, ו' ידע לומר כי האדם הראשון בו הבחן בורח הוא אדם קל משקל שיוצא יחף מהדירה, באופן התואם את גרסת המתלוננת. יתר עלvr, גרסתו של ו' מחזקת את הסברה כי אותו אדם שיצא לאחר המתלוננת הוא הנאשם, לאור התרשםותו מגבו, וכן נוכח תיאורו של אותו אדם כחובש כובע קסקט, כפי שמסרה המתלוננת, למשל, בהודעההvr 7: "יש לו עיניים ירוקות כללה מפיחות, לדעתו. והוא לו קסקט על הראש" (ש' 93-94). אכן, אין לכך כי עדותו של ו' מוגבלת בכוחה, ואין היא יכולה לעמוד קריאה עצמאית. עם זאת, משמשת היא כראיות חזוק נוספת למספט גרסת המתלוננת, כמוון לעיל.

כאמור, ההגנה לא צלהה בניסיון להראות כי דבריו של ו' תואמו עם ס' וכן לא הוכיחה כי צעקות המתלוננת נבעו כתוצאה מריב עם ס', וזאת לאור קביעתו הנחרצת של ו' כי האדם חבוש קסקט אינו ס' - קביעה שאני מאמצת לחלווטין.

סיכום ביניים

כפי שפורט לעיל, המאשימה פרסה תשתיית ראייתית מוצקה המובילה למסקנה ברורה לפיה הנאשם ביצע את המẏוחש לו בכתב האישום. אני מאמצת את גרסת המתלוננת באופן מלא, שלא חיזוקים רבים, בהם: עדותו של ס' בן זוגה, עדותו של ו' השכן, שיחת הטלפון בין המתלוננת לש' וכן מחקרי התקשרות המUIDים על התקשרויות בין בני הזוג בזמן האירוע.

ה. גרסתו של הנאשם

שאלת מצבו הנפשי של הנאשם

ימים 04.02.2020 ו-05.02.2020 נקבעו לשמיית הראיות בתיק. במהלך דיון ההוכחות הראשון, בוגרו נשמעו עדויותיהם של המתלוונת ובן זוגה ס', התנהלותו של הנאשם העלה חשש שהוא מצבו הנפשי מעורער, או לפחות הפחות כזה הדורש את בדיקתו אצל הפסיכיאטר המחויז. התנהלות זו של הנאשם תועדה בפרוטוקול הדיון, כך למשל: "ה הנאשם עושה תנועות של הנפת ידיים באוויר וצוחק" (פרוט' מיום 04.02.2020, בעמ' 22, ש' 22); "ה הנאשם עושה תנועות עם מישחו בדיווינו ומדבר לעצמו" (שם, בעמ' 23, ש' 13).

נכח האמור, בסיוםו של דיון ההוכחות השני ביום 05.02.2020 דחיתתי את פרשת ההגנה לאחר שתתקבל בעניינו של הנאשם חוות דעת הנוגעת למצבו הנפשי במהלך ביצוע העבירה המיוחסת לו, וכן בדבר כשירותו לעמוד לדין כוון. הדיון נדחה ליום 01.03.2020.

לדיון ביום 01.03.2020 התקבלה הודעה לאكونית מטעם הפסיכיאטר המחויז, ובוגירה צוין כי הנאשם הינו כשיר לעמוד לדין ואחראי למשיעו. ב"כ הנאשם התרעם נוכח הודעה הפסיכיאטר המחויז שנעדרה התייחסות מكيفה למצבו הנפשי של הנאשם, מבליו שנתקבלה חוות דעת ערוכה בדיון. בהחלטתי מאותו היום הורייתי לפסיכיאטר המחויז להגיש לעיוני את חוות הדעת הכוללת אשר על בסיסה נקבעה אחוריותו של הנאשם וכשירותו לעמוד לדין. עם זאת, פרשת ההגנה נשמעה במועד הדיון, תוך שצינתי כי לאחר קבלת חוות הדעת המלאה מטעם הפסיכיאטר המחויז, סוללה להגנה הדרך להגיש חוות דעת נגדית מטעה, שאז יקבע הדיון לתקורת במעמד הצדדים.

ביני לבני, הובר כי מחתמת טעות לא נסקרה חוות הדעת המלאה שנערכה כבר ביום 26.02.2020. חוות הדעת המלאה והועברה לעיון הצדדים, ועליה מנתה כי לאחר בדיקה, קל היה להיווכח כי לא נצפו ביטויים להפרעות בהליך החשיבה של הנאשם, ואף צוין כי הנאשם נעדר רקע פסיכיאטרי. הובר אף כי הנאשם ידע להבחין בין מותר לאסור והוא כשיר לעמוד לדין.

גרסת הנאשם לגופה

ה הנאשם מסר ארבע הודעות במשטרת;

בהודעתו ראשונה מיום 04.11.19 (ת/12) מסר גרסה לפיה בבוקר האירוע הגיע לדירותם של בני הזוג. המתלוונת הכנסה אותו לחדרו של ס', ולאחר מכן הוא יצא ושתה קפה עם ס' בחצר הדירה וביקש ממנו לשכור ממנו חדר. לטענותו, מסר לס' כי הוא ישוב בעוד רביע שעיה. לאחר זמן מסוים, הגיע הנאשם לדירה, המתלוונת פתחה לו את הדירה ואמרה לו שהוא עלה בקרוב לדירה שב��ופו של גרם המדרגות, ואז "אני עלייתך איתה במדרגות לחדר השכלה שלי ואז אני עלייתך אתה היא התחילת לתפוס אותי ביד אמרה לי תשמע אני לא רוצה ס' אני רוצה אותך אבל אם בא לך אין שום בעיה עכשו" (שם, ש' 13-15). עוד הוא מסר כי המתלוונת אמרה לו "תתפס אותה ואני ארצה לך תנסק את השד שלי" (שם, ש' 17). מהודעתה הנאשם עולה כי הוא עצמו היה בדירת המתלוונת שתי פעמים: האחת, בבוקר האירוע כשןכNESS

לדירה והגיע עד לחדר בו שכב ס' בMITTEDה; והפעם השנייה כאשר הגיע לאחר זמן מה לדירה ופגש במתלוננת שרצתה לлечת עמו לדירה במעלה גרם המדרגות. עוד במסגרת הودעה זו, הנאשם אישר כי הגיע לילה לפני כן לדירת בני הזוג על מנת **לבקש לשכור דירה**.

בהודעתו השנייה מיום 19.11.2016 (ת/13) נשאל בעיקר סביר מדוע שמסר לשוטרים לפיו הוא נתפס על ידם לאחר שחזר מבניין כל בירושלים. גם במסגרת הודעה זו מסר הנאשם כי "חלאס היה נתנה זהה" (שם, ש' 21), ובכך התכוון להסכמה של המתלוננת לביצוע המעשים.

בהתעודה השלישייה מיום 19.11.2016 (ת/14) נתן הסבר לשיחות היוצאות ממכשירה הנידי של המתלוננת לבן הזוג ס'. לדברי הנאשם, המדובר בשיחה שהוא ביקש מהמתלוננת לבצע עבورو כדי לברר בדבר החדר אותו ביקש לשכור. עוד הוא תיאר כי במסגרת הסכמה של המתלוננת לבצע עמו יחסיים, היא "תפסה את הראש שלו עם הידיים נתנה לו לשותות כאילו מהחזה שלה, ללקק את החזה שלה" (שם, ש' 16-17). הנאשם העלה את הסברה לפיה המתלוננת וס' עושים נגדו יד אחת וטומנים לו מלכודות, הגם שלא סיפק נימוק לכך שהשניים ירצו להרע לו. הנאשם שב וטען כי האירוע בו המתלוננת חשפה את שדה ארע על גרם המדרגות, ועמידתו של הנאשם על המדרגות נועדה להסתיר אותה. עוד הוא מסר כי הוא עלה לראשונה למדרגות, אני עלייתי קודם" (שם, ש' 70). פרט נוסף שעולה מהודעתו הוא אישורו של הנאשם כי הסיגריות והמצת המופיעים בתצלום ת/3 שייכים לו. הנאשם הסביר כי השאיר אותם בשולחן בחצר הדירה, אולי ס' הכנס אותם חזרה לדירה, אולי חלק מתוכננת בני הזוג לטמן לו מלכודות.

בהתעודה הרביעית מיום 19.11.2016 (ת/15) נשאל בשנית בדבר קופסת הסיגריות והמצת שנמצאו בדירת בני הזוג לאחר האירוע. עוד הוצגה לה תמונה של חדר השינה ואז השיב כי "זו המיטה שאני ישבתי, אני וש' ישבתי לידיו. אני יודע שהסיגריות והמצת שלי" (שם, ש' 15). הנאשם שב על גרטתו לפיה המתלוננת היא זו שפיתחה אותו, ומסרה לו כי אין לו בשבייל מה לקרוא לחברה שלו. הנאשם הסביר כי המלכודות שטמנו לו מתבטאת בכך שס' הגיע "טור שנייה" למקום. בסוף הودעתו זו כאשר נשאל האם נשכב על המתלוננת בMITTEDה השיב "לא נשכבתי עלייה אבל בבוקר הינו שלושתנו על המיטה" (שם, ש' 87).

עיוון בהודעותיו של הנאשם במשפטה מלמד כדלקמן: בלילה שלפני יום האירוע, הגיע הנאשם לחצר הדירה של בני הזוג, כאשר ס' לא נכח בה באותה העת. ביום האירוע נשוא כתוב האישום, הגיע הנאשם בבוקר האירוע לדירה כאשר ס' ישן בMITTEDו, ונכנס אל פנים הדירה. לאחר מכן, גרטת הנאשם הינה כי חזר לאחר כרבע שעה, עליה יחד עם המתלוננת בגין המדרגות אל עבר דירה אותה משכירים בני הזוג, אז המתלוננת מסרה לו כי הוא אינו צריך לקרוא לחברתו, הורידה את חולצתה ומשכה אותו אל עבר איזור שדייה. הנאשם שב וחזר כי ככל הנראה מדובר במלכודות שטmono לו המתלוננת וס', אולי לא הבהיר מה המנייע של השניים להפלילו כאמור.

גרסת הנאשם בבית המשפט

בחקירתו הראשית מסר הנאשם כי הוא נכח בדירת בני הזוג פעמי אחת יחידה והוא מאשר נתפס. בתרךvr, כאשר נשאל

האם הגיע לדירה לילה לפני כן, מסר "אני לא הייתי שם כנראה מישחו דומה לי. אני הייתי רק ביום שנותפסתי" (פרוט' מיום 20.01.2017, עמ' 17, ש' 25). הנאשם מסר כי בבוקר האירוע כלל לא נכנס לדירתה של המתלוננת, אלא "בא מישחו דומה ונכנס אליה זה לא אני" (שם, עמ' 18, ש' 1). הנאשם העיד כי הגיע בבוקר יום האירוע על מנת לשכור חדר: "רציתי לשכור חדר, באתי אליו ישבנו במרפסת והוא אמר לי שאין לו מקום והלכתי משם" (שם, עמ' 18, ש' 10-9). הנאשם תיאר כי בשלב מסוים הילך מכיוון בניין כל בירושלים אל עבר ביתה של חברותו שרה "נכנסתי לכיביש שם ליד המקרה, ליד הרחוב, והיא גרה שם ורציתי לדבר איתה, עם שרה, ומתי עצרה נידת משטרת והייתה שם שוטרת מלכה" (שם, עמ' 18, ש' 13-11). הנאשם חזר בו מגרסתו במשטרת, ומסר כי "אני לא הייתי ולא עלייתך איתה במידרגות. אדם אחר נכנס לחדר לעשות עניין התקרב או לא, לא מעוניין אותו" (שם, עמ' 18, ש' 35-34).

בחקירתו הנגדית המשיך הנאשם לעמוד על גרסתו החדשה, ולפיה הפעם היחידה שהגיע לדירת בני הזוג הייתה בבוקר יום האירוע (מה שכונה בפתח החקירה הדין "המפגש השני"), ולאחר מכן לא שב. הנאשם אף הכחיש כי הגיע לילה לפני כן לדירה. קל להיווכח כי הנאשם הפר את ערו, וגרסתו השתנה ללא היכר ביחס לגרסה עלייה חזר בחקירותיו במשטרת.

הנה כי כן, דומה כי גרסתו העדכנית של הנאשם - גרסה כבושה היא מא' ועד ת' - מהווה החלטת זנוח את גרסתו הקודמת, וחתת זו אימץ לחיקו גרסה חדשה אשר אף היא נעדרת כל היגיון, ודומה כי אין לה כלל על מה להישען. כדיוע, הכלל המושרש בדבר עדות כבושה מורה כי "ערקה ומשקללה הראייתי של זו מועטים בשל החשד המתעורר באופן טבעי" באשר לאמתותה. זאת, ככל עוד אין בכך הסבר משכנע ומניח את הדעת לטעמים שבטעים כבש עדותו" (ראו מבין רבים: ע"פ 1645/09 פלוני ב' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 09.09.2003), פס' 10 לפסק דיןה של השופט ארבל).

בעניינו, ב"כ הנאשם טען בסיכוןיו כי הסיבה לשינוי בגרסתו נובע ממצבו הנפשי המורכב של הנאשם, ו邏輯 ביחס מבית המשפט להתחשב אך בהודעותיו במשטרת. דין הטענה להידחות;

כמובן לעיל, חוות דעת הפסיכיאטר המחויז מצאה את הנאשם כשיר לעמוד לדין, ואף מעבר לכך - הובהר כי לנאים אין כל ריקע פסיכיאטרי כלשהו, ואף לא תוארו הפרעות נפשיות אחרות מהן הוא סובל בשגרה. הלכה למעשה, הפסיכיאטר המחויז לא מצא בבדיקהו ממצאים שיכולים להעיד על קושי להעמידו לדין. יתר על כן, לאחר ששמעתי את עדותו של הנאשם בפניי, נחה דעתני כי לא מצבו הנפשי הוא זה שהוביל לככישת עדותו. הנאשם תיאר את גרסתו החדש סדור וISR, ולא התרשםתי כי במהלך עדותו הוא נתקל בקשישים - ההיפך הוא הנכון. הנאשם תיאר את גרסתו החדש ודבק בה לארך כל עדותו. גם תחת חקירה נגדית, לא הביט ימינה או שמאליה ונשאר דבק בגרסתו, באופן המקשה לקבל את טענת ההגנה לפיה מצבו הנפשי הוא זה שהובילו למסור עדות כאמור. סבורני כי לו היה ממש בטענת ההגנה, הרי שעדותו של הנאשם הייתה רצופה אי-דיוקים ובלבול עד כדי קושי בזיהוק גרסה כלשהי. דא עקא, שעדותו של הנאשם הייתה סדרה וקוהרנטית ולא מצאתי כיצד מצבו הנפשי הוא זה שהובילו לשנות את גרסתו הראשונית.

מכל מקום, וגם אם ATIיחס לגרסה הנאמנת במשטרת, הרי שאף היא אינה מחזקת מול התשתית הראיאיתית המבוססת שהוצגה על ידי המאשימה, המלמדת על אשמת הנאשם מעבר לכל ספק סביר. הטענה המרכזית שהציג הנאשם בחקירותיו הינה כי המעשים בוצעו בהסכמה, על גرم המדרגות, והעמדתו לדין הינה תולדה של מלכודות שטמנו לו המתלוננת וס'. אני סבורה כי גרסה זו דינה להידחות.

גרסת הנאשם במשטרת לפיה הופל על ידי בני הזוג לא הובירה די הצורך לא הובהר על ידי הנאשם מהי הסיבה בגין ירצה השניים לטפל נגדו מעשים שלא ביצע. הנאשם טען כי בעוד הוא והמתלוונת עמדו על גرم המדרגות, היא זו שהורידה את חולצתה, וקירבה את ראשו לשדייה, ובדרך זו פיתחה אותו ואף אמרה לו כי הוא אינו צריך לקרוא לחברתו. ואולם, טענה זו אינה עולה בקנה אחד עם גרסת המתלוונת, שטענה על כך שהairoע התרחש בחדר השינה בדירתה; היא אינה עולה בקנה אחד עם עדותו של ז' השכן, שתיאר כיצד שמע צעקות דוגמת "תעהוב אותך" מדירה המתלוונת ואף הבחין מיד לאחר מכן באדם ייחף וכל משקל ברוחמן הדירה, ואחריו אדם גבוי חbos קסקט. בנוסף, גרסה זו של הנאשם במשטרת אינה עולה בקנה אחד עם גרסתו של ס', שהעיד כי הגיע למקום, הבחן בנויסף, גרסה זו של הנאשם במשטרת חרזה לדירה ומעל הכל- אינה עולה בקנה אחד עם שיחת התהווות בין המתלוונת במטלוונת מבוהלת, בעודה בורחת חרזה לדירה ומעל הכל- אינה עולה בקנה אחד עם שיחת התהווות בין המתלוונת לס' בגדירה בבקשת מהאחרון להגיא במהרה הביתה כי "הוא פה", ובכך התכוונה המתלוונת לנאשם.

זאת ועוד; ב"כ הנאשם בסיכון הגיש מזכיר נ/2. המדובר במסמך שנכתב על ידי רס"מ ניר בן חיים, טוען מעצרים, בו נכתב כי אחיו של הנאשם הגיע לאחד מודיעני הארכת המעצר של הנאשם, ומסר לו כי ס' בן זוגה של המתלוונת איננו משכיר רק דירות, כי אם משכיר גם את המתלוונת עצמה. עוד עולה מהזכיר כי אחיו של הנאשם מסר לו כי מדובר בנקמה שתוכננה על ידי ס' בעקבות אירוע עבר בו הכה הנאשם את ס' בירושלים.

ניסיונו להגנה להיבנות מזכיר נ/2 על מנת לבסס טענת ההפלה- אין בו ממש. ראשית, לו אכן יש דברים בגו, מוטב היה להגנה לזמן את אחיו של הנאשם להיעיד מעצמם, באופן שיושמע בפני בית המשפט את גרטתו הישירה. ברוי כי הדברים כפי שמובאים במסמך נ/2 הינם הלכה למעשה עדות מכל שליishi וקיים קושי מובנה להסתמך עליהם. הימנעות ההגנה מלזמננו לעדות מדברת بعد עצמה.

בנוסף, ולגופו של עניין, ס' בעניין הבהיר כחיש מכל וכל כי אירוע ויכולתו תגרה בין הנאשם, ולמעלה מכך- הנאשם עצמו לא ציין דבר וחצי דבר הנוגע לריב שהתרחש בין לBIN ס'. הן הנאשם והן ס' תיארו את הקשר ביניהם כקשר בין מקרים, מבלתי שקיימת טינה קודמת. הנאשם נשאל פעמים רבות בחקירותיו מדוע שהשניים ינסו לטמן לו מלכודת, ואף לא פעם אחת השיב כי הסיבה נעוצה באירוע אלימות קודם בין לBIN ס', ולמעשה לא העניק לכך הסבר כלשהו (ראו: ת/14, ש' 32, 37; ת/15, ש' 32, 34, 52, 54, 56, 61, 67, 81). כמו כן, במסגרת עדות שנערכ בינו בין הנאשם לבין ס' (ת/17), שאל הנאשם את ס' מדוע הוא טמן לו מלכודת, ואולם הוא לא הזכיר דבר ביחס לריב קודם ביניהם.

באשר לטענה לפיה ס' עוסק בהשכרת דירות וכן בהשכרה של המתלוונת, הרי שגם לא בוססה כלל ועיקר, ולא הובאו לעיון ראיות הנוגעות לעיסוקה של המתלוונת- היפך הוא הנכון. במסגרת עדותה של המתלוונת בבית המשפט הבהיר טענות אלה, וממילא אני רואה את הרלבנטיות שלן וכיitzד היה בהן כדי לתרום להגנת הנאשם.

יתרה מכך, גרסתו של הנאשם במשטרת לכשעמן מלמדות על אי דיווקים ושינויים שלא לומר שקרים ממש. כך למשל, הנאשם תיאר כי בבוקר האירוע הגיע לבקש לשכור דירה מבני הזוג, נכנס עד לפתח חדר השינה ויצא חזרה החוצה. עם זאת, במסגרת הودעתו הרכעית ציין כי יש שם ס' והמתלוונת על המיטה. דומה כי הנאשם הפליג בתיאורי, והלכה למעשה הסתבר בשקרים וכיין פרט שגוי, שכן ברוי מיתר העדויות, ומדוברו של הנאשם בעצמו, כי הוא הגיע לפתח חדר השינה ויצא חזרה אל מחוץ לדירה. אי דיווק נוסף מתבטא בכך שתיאר כי עם עלייתו שלו ושל המתלוונת בגין

המדרגות, הוא עליה ראשון (ראו בהודעתו השלישית). ברי כי פרט זה אף הוא שגוי ושקרני, שכן ברי כי המתלוונת היא זו שיצאה ראשונה מן הדירה, והדבר מתחזק לאור עדותו של ס' שתיאר כי עם הגעתו הבחן במלוננט עומדת שתי מדרגות מעל המדרגה עליה עמד הנאשם, שמנע ממנו לרדת מגרם המדרגות.

. మధ్యలీ ఛక్రింగ్

ההגנה טענה בסיכוןיה כי המשטרה התרשלה בבדיקה מצולמות אבטחה המכוסות את מקום האירוע נשוא כתוב האישום. לדבריה, במסגרת מזcurr נ/1 ניתן להיווכח כי המשטרה הסתפקה אך בהצהרתו של ס' שאמר שיבדק את העניין, ועד שהדבר נעשה היה מאוחר מדי.

כידוע, "בהתאם תשתית ראייתית מספקת להוכחת אשמו של הנאשם, הרי שאין בקיום של מחדלי חקירה, כשלעצמם, כדי להביא לזכותו של הנאשם" (ראו בע"פ 5633/12 **ニימן נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 10.07.13)). עם זאת, בהלכה פסוקה נקבע כי במסגרת בוחנות של מחדלי החקירה על בית המשפט להעיר האם מחדלי החקירה מקימים חשש שהוא הגנתו של הנאשם קופча נוכחת הקושי להתגונן מול התשתית הראייתית המרשיעה, באופן העולה לכדי פגעה בזכותו היסודית של הנאשם (ראו בע"פ 2694/14 **חdad נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 06.09.16)).

במספר הנסיבות דין ציוני כי לא יכול להיות חולק כי תיעוד חזותי של אירוע פלילי הוא דבר מבורך בטעא אחר חקר האמת. ואולם הממציאות מלמדת כי אין הדבר נגיון בכל מקרה, ואין מדובר בתנאי מחייב לצורכי הרשעה. בסופו של יום לבית המשפט סמכות להרשיء נאשם על סמך עדות אחת ויחידה, ומעבר לכך, הרי שעל פי עקרונות שיטות המשפטית נדרשת המאשימה להציג את סך הראיות המסתפיקות להרשותו של הנאשם מעבר לכל ספק סביר, ולא מוטלת עליה החובה לתפוס ולהציג את כל הראיות האפשריות. "הדין הוא שדי בראיה" "מספקת" ואין כלל המחייב את התביעה להציג את הראיה "המכסימלית" שניתן להשיג" (ע"פ 804/95 **גרינברג נ' מדינת ישראל**, פ"ד מט(4), 200, עמ' 208-209).

בנסיבות המקירה דין לא ראוי כי ציד טענה זו יכולה להיזקף לזכותו של הנאשם עד כדי זיכוי מן המiosis לו. המआשימה הציגה תשתית ראייתית מבוססת והוא אף מעבר לתשית ראייתית המספקת לצורכי הרשעה. רס"ב האריס בחקירהה הנגדית מסרה כי היחידה החוקרת לא הסתמכה רק על בדיקתו של ס' "מאצלנו יצא טכנא אונחנו לא מסתמכים רק על מה שהוא אומר" (פרוט' מיום 20.02.05, בעמ' 13, ש' 19). יש ממש בתשובותיה של רס"ב האריס, לפיה ספק רב עם מצלמה בקומת הרביעית הממוקמת באחור- אbehair כי ככל לא הבהיר היכן אם בכלל ממוקמת מצלמה- תוכל לכנות את אזור האירוע נשוא כתוב האישום, ובפרט בשכונה נשוא כתוב האישום, הידועה בצפיפותה היחסית. מכל מקום, אף אם הייתה מצלמה שהמשטרה לא פרקה בזמן המתאים, איןני סבורה כי יש במחדל זה כדי להוביל לזכותו של הנאשם, וממילא עיקר המiosis לנאים התרחש בחדר השינה של המתלוונת בדירה.

הכרעה

כמפורט בפתח הדיון, המאשימה ביססה את אשמת הנאשם על גרסת המתלוונת. מطبع הדברים, וכפי שקרה לא אחת בעברות מין, האירוע נשוא כתוב האישום התרחש בחדרי חדרים באופן המקשה על המאשימה להציג בראיות נוספות. עם זאת, בעניינו דומה כי גרסת המתלוונת מחזקת במספר ראיות: עדותו של ס', בן זוגה, והעובדת כי בכך בחולקו האחרון של האירוע; עדותו של השכן ו', שהעיד בדבר הצעקות ששמע שנבעו מדריתה של המתלוונת וכן תאר את הדמויות שיצאו מן הדירה; הקלהת שיחה בין המתלוונת לס' במסגרתה בבקשתה ממנה להגעה מהר הביתה לאור נוכחותו של הנאשם; ופלט שיחות המתעד את ההתקשרות המתוירות בגרסת המתלוונת.

כלל ידוע הוא כי אין בכל סטירה או אי-דיוק כדי ללמד על כוונה להטעות או לשקר. בפסקה הוצאה לא אחת האבחנה המתבקשת שבין "סטירות לכוארה" הנbowות מתיארו של אירוע זמן מה לאחר שהתרחש בין סטירות ממשמעויות, המועלות חשש ממשי לאמירת שקר (ראו, מבין רביים, ע"פ 11235/05 **פלוני נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבוי, 30.05.07), בפס' 16). הלכה זו כocha חזק עוד יותר בתיקי עבירות מין, בהן יכולת לשוב ולשזר פרטיה פרטיהם היא קשה ולעתים אף בלתי אפשרית. עוד צוין לא אחת בפסקה כי "זאת ועוד, הניסיון המצתבר ובעקבותיו הפסקה הכירה בכך שאין לננסת טיפוסית ואין סולם מסוים של תשובות שלו, ורק לו, ניתן לצפות" (שם, בפס' 15, וההפניות). כלל זה מתמודד, לדוגמה, עם טענת ההגנה לפיה עלייתה של המתלוונת בגין המדרגות כשהיא יehfa, איננו אקט הגינוי, ובפרט לאור העובדה כי יכולת הייתה לרוחב הראשי. מכל מקום, בנסיבות המקירה שבפניו לא הועלו סטירות המועלות חשש כי דברי המתלוונת הם דברי שקר, ובפרט לא הוכח כלל ועיקר כי המתלוונת ובן זוגה ס' עשו יד אחת על מנת להפليل את הנאשם במעשים שלא ביצעו.

נוכח האמור, וכפי שכבר צוין לעיל בפתח הדברים, אני מוצאת לאמץ את גרסת המתלוונת כולה, ולפיה המעשים שביצעו הנאשם נעשו בהיעדר הסכמתה ותוך שימוש בכוח. משכך, ברו כי תנאי סעיף 348(ג1) לחוק העונשין מתמלאים בנסיבות העניין דנן, וממילא לא נטען כי המעשים המיוחסים לנימא לא ממלאים אחר תנאי הסעיף.

סוף דבר; אני מרושעה את הנאשם בעבירות המียวחות לו בכתב האישום: הסגת גבול ומעשה מגונה בכוח.

בשל צו החירום, ובהסכמה הצדדים, תשלח אליהם הכרעת הדין ע"י המזיכרות.

קובעת לטל"ע ליום 10.5.2020 בשעה 00:9.

ה הנאשם יובא באמצעות שב"ס, ככל שהוא יהיה אפשרי. במידה ולא - יתקיים הדיון באמצעות תיעוד חזותי או קלוי.

מציכרות תשלח הכרעת הדין לצדים ולשב"ס ותזמן מתורגמן לשפה הערבית.

ניתנה היום, י"ב ניסן תש"פ, 06 אפריל 2020, בהיעדר הצדדים (ובהסכמהם).